

- 4) Δικαιολογείται τυχόν επακόλουθος περιορισμός προκειμένου να διασφαλισθεί η ισόρροπη κατανομή της εξουσίας φορολογήσεως, σε περιπτώσεις όπου αυτός ο φόρος υπεραξίας θα μπορούσε επίσης να επιβληθεί επί πραγματοποιηθέντων κερδών αλλά μόνον αν προέκυπταν ειδικές συνθήκες στο μέλλον;
- 5) Πρέπει η αναλογικότητα να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πραγματικά περιστατικά κάθε συγκεκριμένης υποθέσεως; Ειδικότερα, είναι δυσανάλογος ο περιορισμός που δημιουργείται από μια τέτοια φορολογική επιβάρυνση όταν:
- α) η σχετική νομοθεσία δεν προβλέπει ούτε τη δυνατότητα μεταγενέστερης ή τμηματικής καταβολής του φόρου ούτε τη δυνατότητα να ληφθεί υπόψη οποιαδήποτε μείωση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων του trust, η οποία διαπιστώνεται μετά την παραίτηση και αποχώρηση διαχειριστή,
- β) πλην όμως, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες που ισχύουν αναφορικά με την αξιολόγηση του επίμαχου φόρου, τα περιουσιακά στοιχεία είχαν εκποιηθεί πριν ο φόρος καταστεί απαιτητός και δεν υπέστησαν μείωση της αξίας τους κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από τη μεταφορά του trust μέχρι την ημερομηνία εκποιήσεως των στοιχείων του ενεργητικού.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2015 η TV2/Danmark A/S κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-674/11 TV2/Danmark A/S κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-649/15 P)

(2016/C 048/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: TV2/Danmark A/S (εκπρόσωπος: O. Koktvedgaard, advokat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασιλείο της Δανίας, Viasat Broadcasting UK Ltd

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναρέσει την αναρεισιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δέχεται τη θέση της Επιτροπής όσον αφορά το κύριο αίτημα της TV2, να αποφανθεί επί της υποθέσεως και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον αυτή διαπιστώνει ότι τα εξεταζόμενα μέτρα συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για επανεξέταση.
2. Να αναρέσει την αναρεισιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δέχεται τη θέση της Επιτροπής όσον αφορά το δεύτερο μέρος του επικουρικού αιτήματος της TV2, να αποφανθεί επί της υποθέσεως και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που διαπιστώνει ότι τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη τα οποία, κατά τα έτη 1997-2002, μεταβιβάστηκαν στους περιφερειακούς σταθμούς μέσω της TV2, συνιστούσαν κρατική ενίσχυση υπέρ της TV2. Επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για επανεξέταση.
3. Να αναρέσει την αναρεισιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον επιβάλλει στην TV2 να φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής· να καταδικάσει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά έξοδα της TV2 που αφορούν τη διαδικασία ενώπιον τόσο του Γενικού Δικαστηρίου όσο και του Δικαστηρίου. Αν η υπόθεση αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο, να εκδοθεί αντίστοιχη απόφαση για τα δικαστικά έξοδα όσον αφορά το τμήμα της υποθέσεως που αναπέμφθηκε στο Γενικό Δικαστήριο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Η TV2 ισχυρίζεται ότι το τμήμα της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης που απορρίπτει τον πρώτο λόγο ακυρώσεως της TV2 και ως εκ τούτου το κύριο αίτημα αυτής είναι αντίθετο προς την έννοια της κρατικής ενισχύσεως κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, οπότε η απόφαση αυτή είναι πλημμελής λόγω πλάνης περί το δίκαιο. Η TV2 προβάλλει τα ακόλουθα κύρια επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου αυτού:
 - Η άρνηση της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης να δεχθεί ότι οι έλεγχοι που διενεργούνται από το Rigsrevisionen (δανικό Ελεγκτικό Συνέδριο) ήταν αρκετοί για να θεωρηθεί ότι πληρούται ο τρίτος όρος Altmark στηρίζεται σε μια αυστηρή, κατά γράμμα εφαρμογή της απαιτήσεως του εν λόγω όρου όσον αφορά τη σύγκριση του κόστους. Τούτο είναι νομικά εσφαλμένο.
 - Σε αντίθεση με τα όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η ειδική φύση των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας της TV2 και η αναδρομική εφαρμογή των όρων Altmark οδηγούν σε μια κατάσταση όπου θα έπρεπε να ήταν σκόπιμη η εφαρμογή του όρου αυτού: βλ. επί της αρχής αυτής την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2008, *BUPA*, T-289/03, ECLI:EU:T:2008:29, κ.λπ.
 - Οι συνεχείς έλεγχοι του Rigsrevisionen για να βεβαιωθεί ότι η TV2 ήταν μια καλά διοικούμενη επιχείρηση διασφάλιζαν ότι επιτυγχανόταν ο βασικός σκοπός του τέταρτου όρου Altmark και, ως εκ τούτου, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις της υπόθεσης που αφορούν την TV2 και υπό το πρίσμα της σκόπιμης εφαρμογής του όρου αυτού, οι έλεγχοι αυτοί αρκούσαν για να διαπιστωθεί ότι πληρούνταν ο τέταρτος όρος Altmark.
2. Η TV2 ισχυρίζεται περαιτέρω ότι το επί της ουσίας τμήμα της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης που απορρίπτει το δεύτερο σκέλος του επικουρικού αιτήματος της TV2 πάσχει πλάνη περί το δίκαιο, διότι είναι αντίθετο προς θεμελιώδεις οικονομικές αρχές. Η TV2 προβάλλει τα ακόλουθα κύρια επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου αυτού:
 - Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Επιτροπή είχε δηλώσει ότι συμφωνούσε με την TV2, όσον αφορά το ότι τα έσοδα από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη που η TV2 μετέφερε στους περιφερειακούς σταθμούς κατά την περίοδο 1997-2002 δεν συνιστούσαν κρατική ενίσχυση υπέρ της TV2. Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε συνεπώς *ultra petita* καθόσον εξέτασε και απέρριψε το δεύτερο σκέλος του επικουρικού αιτήματος της TV2. Ως εκ τούτου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο.
 - Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε περαιτέρω επί της ουσίας με βάση τη δική του επιχειρηματολογία. Οι εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου που περιέχονται στις σκέψεις 165 έως 174 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης αφορούν σημεία που δεν προβλήθηκαν ούτε από την TV2 ούτε από την Επιτροπή, αλλά δεν περιέχονται ούτε στην προσβαλλόμενη απόφαση. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια του δικαιοδοτικού ελέγχου.
 - Ταυτοχρόνως, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη: βλ. το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον στήριξε την απόφασή του σε λόγους και επιχειρήματα επί των οποίων οι διάδικοι δεν υπέβαλαν υπομνήματα.
3. Τέλος, η TV2 ισχυρίζεται ότι το επί της ουσίας τμήμα της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης που απορρίπτει το δεύτερο σκέλος του επικουρικού αιτήματος της TV2 (σκέψεις 165 έως 174) πάσχει πλάνη περί το δίκαιο καθόσον στηρίζεται σε σαφώς εσφαλμένη ερμηνεία του δανικού δικαίου και είναι αντίθετο προς την έννοια της κρατικής ενισχύσεως κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Η TV2 προβάλλει τα ακόλουθα κύρια επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου αυτού:

- Το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει και αποδίδει καθοριστική σημασία στο γεγονός ότι η TV2, στο πλαίσιο της εκπλήρωσης των καθηκόντων της για τη διανομή περιφερειακών προγραμμάτων, έλαβε περιφερειακά προγράμματα από τις περιφέρειες και πλήρωσε, ως αντιπαροχή για τα προγράμματα αυτά, με τη μεταφορά των εσόδων από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη. Τούτο δεν μπορεί να συναχθεί από τους διαδικούς στην υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και είναι σαφώς αντίθετο προς το δανικό δίκαιο. Συνεπώς, πληρούται, κατ' ουσίαν, το νομικό κριτήριο που μπορεί να συναχθεί από τις σκέψεις 166, 167 και 171 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης.
- Στις σκέψεις 166, 167 και στην πρώτη πρόταση της σκέψης 173 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο αναφέρεται σε ένα υποθετικό σενάριο, στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς του περί υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως. Το σενάριο αυτό είναι αδιανόητο στην πράξη και άσχετο με την εκτίμηση περί υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως. Ο αποφασιστικός παράγοντας στην περίπτωση της TV2 είναι, στην πραγματικότητα, ότι η TV2 δεν αποκόμισε κανένα οικονομικό όφελος από τη μεταφορά των εσόδων από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη. Υποκείμενη στο δημόσιο δίκαιο, η TV2 ήταν υποχρεωμένη να μεταφέρει τα έσοδα από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη στις περιφέρειες και εκπλήρωσε, στην πράξη, την εν λόγω υποχρέωση. Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είναι, επομένως, αντίθετη προς την έννοια της κρατικής ενισχύσεως κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Αναίρεση που άσκησαν στις 4 Δεκεμβρίου 2015 οι Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις 25 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-268/10, RENV, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ)

(Υπόθεση C-650/15 P)

(2016/C 048/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσιούσες: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (εκπρόσωποι: R. Cana, avocat, D. Abrahams, barrister, E. Mullier, avocate)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναρρεσιούσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-268/10 RENV,
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη,
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως των αναρρεσιουσών,
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών αυτών, περιλαμβανομένων των ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση ασκείται κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-268/10 RENV, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή των αναρρεσιουσών για ακύρωση της απόφασης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (εφεξής: ΕΟΧΠ), περί χαρακτηρισμού του ακρυλαμιδίου ως ουσίας που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού 1907/2006⁽¹⁾ για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων, η οποία λήφθηκε κατά το άρθρο 59, του κανονισμού 1907/2006.